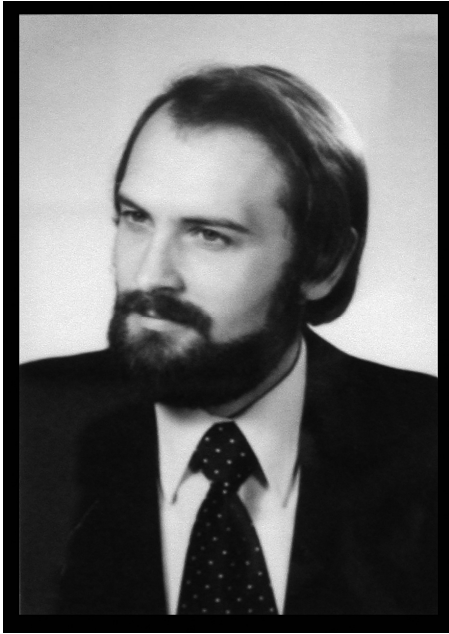

Órhegyi Imre

1952-2011

„Az élet számára munka, komolyan vett és felelősséggel végzett szolgálat volt egész életpályáján és iskolájában is. (..)

Életrajzának íve átfogja a múlt század második felét és a századunk első évtizedét.

1952-ben Vácon született, két igényes néptanító gyermekeként. Középiskolai tanulmányait a váci gépipari technikumban folytatta, és személyében az iskola névadójának, Boronkay Györgynek egyik tanítványát tisztelhattük. Villamosmérnöki, majd tanári diplomáját a budapesti Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán szerezte.

Hívásomra jött a Lőwybe tanárnak, s 1975-től nyugdíjba vonulásáig szolgálta alma materét, s nevelte, tanította az egymást követő diák generációkat. 35 évi pedagógus szolgálata után, hirtelen jött betegsége miatt nyugdíjba vonult, és nyugdíjasként megérezve a megváltoztathatatlant, levélben búcsúzott munkatársaitól, iskolájától. Tanár volt - tanító, oktató szavával jellem volt, barátságával, alkotó művész volt finom érzékenységgel, igazi emberi minőség."

(Részlet Dr. Molnár Lajos gyászbeszédéből)

Órhegyi Imre

Órhegyi Imre 1970-ben végzett, az akkor iskolánkban tanító Palya Mihály volt piarista paptanár osztályában. Érettségi után, a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán szerzett villamosmérnöki, majd mérnök tanári diplomát. 1975-től, haláláig tanított iskolánkban. Hosszú éveken keresztül a képzőművészeti kiállítások szervezője, motorja, így iskolánk művészeti életének vezetője volt. 35 év pedagógus szolgálat után, hirtelen jött betegsége miatt nyugdíjba vonult, s megérezve a megváltoztathatatlant, levélben búcsúzott iskolájától. Ősi püspöki városunk kiemelkedően fontos egyházi és világi épületeihez, s a Dunához kötődik munkásságának legjava. Az égetéssel készült alkotásaiból sugárzó komor, sötét hangulat, a békétlen alkotó ember mélyen szántó lelki válságát tükrözi. Emlékét iskolánk megőrzi.